

L'embriïx del Montseny

Date : 13/01/2015

Publicat el 13-01-15

Text: Carme Alerm

Doctora en Filologia Hispànica i catedràtica de Llengua i Literatura Castellanes a l'Institut Duc de Montblanc de Rubí. Ha publicat alguns llibres i articles d'investigació literària relacionats amb la seva especialitat. A més, en els darrers tres anys ha obtingut diversos premis de relats i de poesia en llengua catalana.

*Si l'aigua és plata,
no pas mon cor, ma nina,
que tot és or.
Si l'aigua és plata, ma nina,
la mia és amor.*

(Cançó popular)

Polsims de llegendes
escampava el vent.
Remors de cançons
que ens duïen a un temps
de fades i goges
i d'encantaments.

Antics sortilegis
d'amors fetillers
glatien a boscos,
rius i torrents.
La màgia tornava
al si del Montseny.

Al peu d'una alzina,
en un bell indret,
cadències i rimes
llançaves al vent.
Sospirs de poeta
al cor del Montseny.

Allà a prop hi havia
un estany d'argent
i jo m'hi banyava
com en altre temps
ho feien les nimfes
als gorgs del Montseny.

La brisa em portava
l'aroma d'un vers

d'amors i encanteris
maleïts i eterns.
Faules de poeta,
embruix del Montseny.

Mon cor tremolava
i un estremiment
brandava el fullatge
i les aigües d'argent
quan te m'acostares,
amb mots amatents.

Remots malefícis
de bruixes i inferns
ton cant esvaïa
quan deies, fervent,
que tu esdevindries
mon mag del Montseny.

Novell encanteri,
poeta, em vas fe
quan ens miràrem
sota el sol ponent,
entre espurnes d'or
i besades ardents.

Pollancre i roures
alzines i verns
eixiren joiosos
de l'esllanguiment.
I d'or es tornaren
les aigües d'argent.

* Tercer premi en el concurs de narrativa convocat pel Museu d'Arbúcies sobre el Montseny el maig de 2014.

El Montseny des del castell de Burriach